

Til § 6.

4) I 1. linie ændres ordene „udgangen af januar måned 1952“ til: „forløbet af 1 måned fra fortrinsrettens bortfald, jfr. § 4.“

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Landbrugsministeren (H. Hauch): Under behandlingen af dette lovforslag om fortrinsret i høsten kom det frem både her i folketinget og i det høje landsting, at der blandt de to tings medlemmer var enighed om, at det var naturligt at gøre denne lov permanent. Jeg finder ikke dette urimeligt særlig under hensyn til, at vi nu har haft loven i mange år. Vi har haft den i onde tider og i gode tider, og interessen for at bevare den har været lige stærk. Under hensyn hertil og til, at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen havde stillet ændringsforslag, som havde til formål at gøre loven permanent, forhandlede jeg med ordførerne — der var intet udvalg —, og jeg meddelte dem, at efter det, der var foregået her og i det høje landsting, ville jeg finde det rimeligt til anden behandling at stille ændringsforslag, som opfyldte det ønske, der var så almindeligt udbredt. Men jeg gjorde ordførerne opmærksom på — også det ærede medlem hr. Oluf Pedersen —, at jeg ikke kunne bruge hans ændringsforslag i den form, de havde, fordi der deri var medtaget et andet spørgsmål, nemlig spørgsmålet om de kommunale råds erklæringer, og efter at have drøftet dette forhold med departementet, blev jeg klar over, at det ville være uforsvarligt ud fra de synspunkter, jeg har, at tiltræde ændringsforslagene som helhed. Derfor har jeg selv tilladt mig at stille ændringsforslag, som jeg håber at det høje ting vil vedtage, og hvis vedtagelse jeg anbefaler.

Oluf Pedersen: Når jeg har stillet ændringsforslag til anden behandling, har det sin særlige grund. Allerede i 1937, da lovforslaget for sjette gang var til behandling her i folketinget, anbefalede jeg, at man gjorde loven permanent. Dertil svarede den daværende landbrugsminister, at det ville der komme forslag om til næste år. Da jeg

så kom herind i tinget igen, viste det sig, at man stadig ikke var færdig med denne midlertidige lovgivning, og jeg henstillede så til den nuværende landbrugsminister at gøre loven permanent. Jeg forbeholdt mig ellers at stille ændringsforslag til anden behandling. Ministeren erklærede, at han ikke ville modsætte sig, at loven blev gjort permanent, og lovede at stille forslag herom til næste år, om han var minister til den tid. Nu mener jeg, der er grund til at foretrække til næste år at være fri for behandling af en sådan midlertidig lov, og da man jo heller ikke har nogen sikkerhed for, at den nuværende landbrugsminister er landbrugsminister til næste år, og forsåvidt heller ikke ved, om løftet vil blive opfyldt — således gik det jo med den forrige landbrugsminister —, stillede jeg mine ændringsforslag, gående ud på, dels at man skulle undgå kommunalrådenes medvirken, dels gøre loven permanent.

De første bestemmelser har ministeren ikke villet tiltræde for tiden, og de er heller ikke blevet tiltrådt fra de andre partiers side. De ændringsforslag, ministeren har stillet om at gøre loven permanent, er derimod i alle måder samfaldende med mine ændringsforslag herom. Man må forøvrigt beundre ministeriets evne til at finde andre ord, der siger lige det samme, som der siges i mine ændringsforslag. Men efter at ministeren har stillet de samme forslag som jeg, vil jeg selvfølgelig tage mine ændringsforslag tilbage.

Formanden: De af det ærede medlem hr. Oluf Pedersen stillede ændringsforslag nr. 1—6 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage dem? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er de bortfaldet.

Carl Petersen: Da de ændringsforslag, den højtærede landbrugsminister har stillet, opfylder et ønske, som fra alle sider blev fremsat ved første behandling, skal jeg på mit partis vegne anbefale at stemme for dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 2 af landbrugsministeren (se foran), § 1, således ændret, og §§ 2—3
vedtoges uden afstemning.